

РЕШЕНИЕ

№ 549

гр. София, 07.02.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: БОРЯНА ПЕТКОВА БРАНИМИРА МИТУШЕВА

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на
прокурора ГЕОРГИЕВ, като разгледа дело номер **8762** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-чл.228 от АПК във вр.чл.14 ал.3 пр. последно от
ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на Т. Р. С., С. С. М., Ц. С. И. срещу РЕШЕНИЕ от
16.02.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во гражданско отделение, 46 състав,
постановено по гр.дело № 18637/2010г.

В жалбата са въведени основания за неправилност на съдебното решение, поради
постановяването му в нарушение на материалния закон и процесуалните правила.
Касаторите твърдят, че първоинстанционният съд не се е произнесъл относно
искането им за реституция на собствеността върху недвижимия имот в местността „Д.“
с площ от 6.383 дка, неправилно е разгледал законосъобразността на обжалваното
решение в частта относно площта от този имот от 3.250 дка, която им е възстановена и
по отношение на която те не са заявили претенции. Изложени са и доводи, че отказът за
реституция на собствеността върху имота с площ от 6.383 дка е незаконосъобразен,
защото върху него няма реализирано законно строителство към 1991г. и други
мероприятия по действащия план. По тези съображения касаторите молят съдът да
постанови съдебно решение, с което да отмени РЕШЕНИЕ от 16.02.2011г. на СРС, I-во
ГО, 46 състав по гр.дело № 18637/2010г., като върне делото за ново разглеждане от
друг съдебен състав или реши спора по същество, като се уважи жалбата срещу
РЕШЕНИЕ № 375/25.02.2010г. и се възстанови правото на собственост върху имот №
613, кад.лист № 157 по кадастрален план от 1956г. в землището на И. с площ от 6.383

КВ.М.

Отвeтникът- ОБЩИНСКА СЛУЖБА „ЗЕМЕДЕЛИЕ“- Н. Искър не изразява становище по основателността на подадената жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение относно основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 16.02.2011г., постановено по гр.дело № 18637/2010г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во гражданско отделение, 46 състав е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на касаторите срещу РЕШЕНИЕ № 375 от 25.02.2010г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” – Н. Искър, постановено по преписка по заявление вх.№ 375/29.05.1992г.

За да достигне до извода, че атакуваният индивидуален административен акт на Общинска служба по “Земеделие”- Н. Искър е законосъобразен СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е приел, че е бил постановен в изпълнение на влязло в законна сила съдебно решение от 26.10.1998г. по гр.дело № 6076/1996г. на СРС, 40 състав..

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Предмет на развилото се производство пред СРС, I-во ГО, 46 състав по гр.дело № 18637/2010г. с оглед заявените в обстоятелствената част на жалбата вх.№ ПО-05-108/01.04.2010г. е била преценката за законосъобразност на РЕШЕНИЕ № 375 от 25.02.2010г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” - ”Н. Искър” по преписка по заявление вх.№ 375/29.05.1992г., в частта, с което е било отказано възстановяване на правото на собственост на наследници на Т., М., Р. и С. И. върху следния недвижим имот: нива с площ от 6.383 дка, IV категория, находяща се в землището на И., местността „Д.”, съставляваща имот № 613, кад. лист № 157 по кадастрален план от 1956г., идентичен с имот № 80613, 80608 по помощен кадастрален план от 2004г.

Със съдебното решение от 16.02.2011г. първоинстанционния съд е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на Т. Р. С., С. С. М., Ц. С. И. срещу РЕШЕНИЕ № 375 от 25.02.2010г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” - ”Н. Искър” по преписка по заявление вх.№ 375/29.05.1992г., в частта, с което е било отказано възстановяване на правото на собственост на наследници на Т., М., Р. и С. И. върху следния недвижим имот: нива с площ от 3.250 дка, IV категория, находяща се в землището на И., местността „Д.”, съставляваща имот № 613, кад. лист № 157 по кадастрален план от 1956г., идентичен с имот № 80613, 80608 по помощен кадастрален план от 2004г.

На първо място: В РЕШЕНИЕ № 375 от 25.02.2010г. на Общинска служба по „Земеделие”- Н. Искър няма обективизирано воляизявление за отказ за реституция на собствеността на наследниците на Т., М., Р. и С. И. върху недвижим имот, идентифициран като нива с площ от 3.250 дка, IV категория, находяща се в землището на И., местността „Д.”, съставляваща имот № 613, кад. лист № 157 по кадастрален план от 1956г., идентичен с имот № 80613, 80608 по помощен кадастрален план от 2004г. С оспореният административен акт е ВЪЗСТАНОВЕНО ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ на правоимащите лица върху този недвижим имот. РЕШЕНИЕ № 375 от 25.02.2010г. в частта по раздел II, т.1 не е било обжалвано от касаторите, не е било предмет на

съдебния контрол по гр.дело № 18637/2010г., тъй като за тях е позитивен административен акт, който е породил правни последици свързани с реституцията на собствеността върху тази площ от недвижимия имот. Не е имало никакъв спор между страните, че РЕШЕНИЕ № 375 от 25.02.2010г. в частта по раздел II, т.1 е издадено в изпълнение на съдебно решение от 26.10.1998г. по гр.дело № 6076/1996г. на СРС, 40 състав, с което е възстановено правото на собственост на наследниците на Т. И. Г. върху тази площ от имота от 3.250 дка, целият с площ от 9.600 дка, ситуиран по съответния начин по скицата на вещото лице, неразделна част от съдебния акт.

На второ място: СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 състав въобще не е разгледал и не се е произнесъл досежно законосъобразността на РЕШЕНИЕ № 375 от 25.02.2010г. в частта по раздел III, т.1, което именно е било предмет на заявената претенция по реда на чл.14 ал.3 ЗСПЗЗ с искане за отмяната му. От решаващия съд не са изложени никакви мотиви относно неговата законосъобразност, с оглед основанието послужило на административния орган за откаже да реституира собствеността върху нивата с площ от 6.383 дка. - чл.10б ЗСПЗЗ. Първоинстанционният съд е изследвал съответствието на административния акт в частта по раздел II, т.1 с влязлото в законна сила на 10.12.1998г. съдебно решение по гр.дело № 6076/1996г., като още веднъж трябва да се подчертае, че същото не е било атакувано от касаторите, между тях и наследниците на Т. И. Г. не е повдигнат спор за собственост относно 3.250 дка от имота в местността „Д.“. Първоинстанционният съд е следвало да обоснове извод за законосъобразността относно останалата част от имота понастоящем с обща площ от 6.383 дка, която съгласно протокол от 06.07.1959г. по гр.дело № 1192/1958г. на Софийски народен съд е получена в реална собственост от лицата С. И. С., Р. И. С. и М. И. И.. Със съдебният акт от 26.10.1998г. по гр.дело № 6076/1996г. на СРС, 40 състав е реституирана собствеността само в полза на наследниците на Т. И. Г. за частта от имота, възлизаща в размер на 3.250 дка. По преписка по заявление вх.№ 375/29.05.1992г. няма представен и постановен съдебен акт в производство, развило се по реда на чл.14 ал.3 ЗСПЗЗ, с който да е потвърдено решение на административния орган за отказ за реституция на собствеността върху останалата площ от имота от 6.383 дка в полза на законните правоприменици на лицата С. И. С., Р. И. С., М. И. И.. Само като допълващи мотиви настоящият съдебен състав излага, че след като всяко едно от тези лица е получило в реална собственост части от този цял недвижим имот в местността „Д.“, който към 1959 г. е бил с площ от 10 дка както следва: С. И. С.- нива с площ от 2.000 дка, Р. И. С.- нива с площ от 2.000 дка, М. И. И.- нива с площ от 2.500 дка възстановяване на правото на собственост административния орган е длъжен да постанови по отношение на наследниците на всеки един от общите праводатели поотделно, а не в съсобственост между всички тях, както е процедирал при издаването на общо решение за останалата площ от 6.383 дка, идентифицирана като имот № 613, кад. лист № 157 по стар кадастрален план от 1956г.

След като СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 съдебен състав се е произнесъл по отношение на административен акт, който не е бил обжалван и в мотивната част на съдебното решение не са изложени никакви доводи относно законосъобразността на Решение № 375/25.02.2010г. в частта по раздел III, т.1 с оглед основанието на Общинска служба по „Земеделие“- Н. Искър, поради което е било отказано възстановяване на правото на собственост върху недвижимия имот, находящ се в землището на И., местността „Д.“ с площ от 6.383 дка се налага обезсилването на съдебния акт и връщане на делото за ново и повторно разглеждане. Изследването на

законосъобразността на административния акт за първи път от настоящия съдебен състав е недопустимо, защото касаторите ще бъдат лишени по същество от една инстанция при разглеждане на искането им за реституция на собствеността в стари, съществуващи на терена реални граници. Съгласно и разпоредбата на чл.14 ал.3 ЗСПЗЗ първоинстанционният СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД следва да разгледа и се произнесе със съдебен акт по същество на спора относно наличието или липсата на предпоставките за възстановяване на правото на собственост върху заявения недвижим имот с площ от 6.383 дка.

На основание чл.224 АПК настоящата касационна инстанция дава следните указания по приложението на материалния и процесуален закон: На първо място, при новото разглеждане на делото СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД трябва да прецени дали РЕШЕНИЕ № 375/25.02.2010г. е издадено в предвидената от закона- чл.59 ал.2 т.4 АПК форма, а именно: изложени ли са фактически основания, поради които е формирано воляизявление, че не може да се възстанови правото на собственост върху вещта, На второ място, ако съдът приеме, че същото е мотивирано от фактическа страна, то тогава следва да провери неговата материална законосъобразност по см. на чл.106 ЗСПЗЗ. На трето място, следва да се изложат мотиви за съответствието му с процесуалните правила, предхождащи издаването на административен акт по чл.14 ал.1 т.1 ЗСПЗЗ с провеждане и приключване на процедурата по чл.11 ал.4 ППЗСЗЗ по издаването и влизането в законна сила на Заповед на компетентния Кмет на район на Столична община. На четвърто място, на основание чл.152 ал.4 АПК повторно следва да се изискат от ответника всички писмени доказателства по административната преписка с вх.№ 375/29.05.1992г., по приложената такава по адм.дело № 18637/2010г. липсва заявлението, по което същата е образувана, не са приложени всички административни актове, които са постановени по нея, евентуално съдебни актове по проверка на законосъобразността им и други актове, като напр. удостоверение по чл.13 ППЗСЗЗ. Въз основа на молбата, по която е започнало административното производство през 1992г. трябва да се прецени дали е претендирана реституция при условията на съсобственост между всички наследници на Т. И. Г., С. И. С., Р. И. С. и М. И. И. или са били подадени отделни заявления за имотите на всеки един от наследодателите, като във втората хипотеза съдът следва да се съобрази с Протокол от 06.07.1959г. по гр.дело № 1192/1958г. на Софийски народен съд, съгласно който всеки един от наследниците на И. С. М. е получил в реален дял части от целия имот в местността „Д.". На пето място: извън обхвата на съдебния контрол трябва да остане РЕШЕНИЕ № 375/25.02.2010г. в частта по раздел II, т.1, с което е възстановено правото на собственост на всички на наследници на Т. И. Г., С. И. С., Р. И. С. и М. И. И., защото ако В. А. В., който не е страна по адм. дело № 18637/2010г. счита, че неправилно ответникът е възстановил правото на собственост върху 3.250 дка в полза на всички наследници на И. С. М., а не само в полза на наследниците на Т. И. Г. следва да заяви и защити правата си по общия исков съдопроизводствен ред, чрез предявяването на установителен иск с правно основание чл.124 ГПК или ревандикационна искова претенция по чл.108 ЗС.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.3 АПК и във вр.чл.14 ал.3 пр.последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОБЕЗСИЛВА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 16.02.2011г. по гр.дело № 18637/2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во гражданско отделение, 46 състав, КАТО:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.